Год. XXV. Брой 7253 Пощ. чекова сметка 1610 София, срѣда, 1 септемврий 1943 г. Цена 1 лв.

Зора

ДИРЕКТОРИ: Д. КРАПЧЕВЪ, ИВ. ТРИФОНОВЪ
Телефони: 2-07-66, 2-09-66, 2-26-53

ПОСЛЕДНИТѢ ДНИ НА Н. В. ЦАРЬ БОРИСЪ III

Какъ се е развила болестьта, която покоси Негово Величество. Излетътъ Му до Мусала. Ловъ на сърни. Приемиитѣ въ Чамъ-Кория. Само природата е могла да спаси покойния ни Царь. Лѣкаритѣ, които сж лѣкували Царя.

ПОКЛОНЕНИЕТО НА ПРЕДСТАВИТЕЛИТѢ НА ЧУЖДИТѢ ДЪРЖАВИ

Вчера въ 11 ч. 30 м. всички шефове на дипломатическитѣ мисии и управляващитѣ легациитѣ въ София, водени отъ началника на протокола г. Каранджуловъ, се поклониха предъ тлѣннитѣ останки на починалия Царь и изказаха съболезнования на членоветѣ отъ свитата на Негово Величество.

Отъ лѣво на дѣсно: доайенътъ на дипломатическото тѣло, унгарскиятъ пълном. м-ръ г. Арноти, германскиятъ г. Бекерле, японскиятъ г. Ямаджи, съветскиятъ г. Лавришчевъ, турскиятъ г. Ментешъ и румжнскиятъ г. Ионъ Кристу.

ПОСЛЕДНИТѢ ДНИ НА Н. В. ЦАРЬ БОРИСЪ III

ПОКЛОНЪ ПРЕДЪ ЦАРЯ-ОБЕДИНИТЕЛЬ

Велико нещастие сполетѣ българския народъ. България е съ каранено сърдце, защото бащата на нацията лежи на смъртния одъръ. Нѣма родолюбивъ българинъ по всички български земи, който да не плаче горестно по загубата на любимия Царь. Всѣки отъ насъ чувствува, че се откжсна отъ нацията нѣщо много скжпо и то въ най-сждбоноснитѣ моменти на нашата история.

Скръбьта, специално въ новоосвободенитѣ български земи, е безгранична. Тамъ образътъ на Царь Борисъ III бѣ обкржженъ съ ореола на чудна любовь, на една пълна надежда въ него. Въ най-мрачнитѣ моменти за насъ презъ време на робството, ние виждахме една свѣтлина, която никога не загасна — свѣтлината на Българската царствена корона, носена отъ човѣка, въ когото ние вѣрвахме. Тия чувства на поробенитѣ доскоро българи намѣриха изразъ въ стихийнитѣ народни манифестации, които станаха при неговото посещение и въ Щипъ и въ Скопие. Само онзи, който е присжтствувалъ на тия манифестации, може да има представа за безграничната обичь, която народътъ питаеше къмъ Царя-Обединитель.

Днесъ стоимъ смутени и потопени въ горестни сълзи. България е свила своитѣ опечалени знамена предъ неговитѣ тлѣнни останки, съ тежкото съзнание, че го е загубила завинаги. Но нека тая горесть, колкото и легитимна да е тя, не ни хвърля въ отчаяние и безпомощность. Царь Борисъ III ни остави една България отъ Силистра до Охридъ, която е въ процеса на пълното обединение на българския народъ. Той ни остави и своя Царственъ наследникъ, въ чиито младенчески ржце ще стои скиптъра на Царь Симеонъ. Това сж две велики завещания, които могатъ и трѣбва да обединятъ всички българи. Силнитѣ личности и силнитѣ народи преживѣватъ нещастията съ твърдость и събиратъ всичката си духовна и морална мощь, за да посрещнатъ съ спокойствие ударитѣ на сждбата. За насъ, българитѣ, предстои едно бждеще, пълно съ отговорности. Да бждемъ готови за тия отговорности, за да останемъ вѣрни къмъ духа на нашата история, къмъ нашитѣ жизнени национални интереси и къмъ свѣтлата паметь на Царя-Обединитель, смъртьта на когото е оплаквана безутешно отъ цѣлия български народъ.

Скопие

Инж. Димитъръ Чкатровъ

ВѢНЦИТѢ ОТЪ БЪЛГ. ВОИСКА

Съобщихме, че отъ страна на бълг. войска, М-вото на войната и Стол. гарнизонъ се положиха вѣнци още завчера. На снимката: м-рътъ на войната г. ген. Миховъ, н-къ щаба г. ген. Лукашъ, пом. н-къ щаба г. ген. Янчулевъ, н-ка на соф. гарнизонъ г. ген. Наковъ при полагане вѣнцитѣ.